

Sygnatura akt III U 1339/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 15-05-2014 r.

Sąd Okręgowy w Koninie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia – **SO Anna Walczak- Sarnowska**

Protokolant: Starszy sekretarz sądowy Lila Andrzejewska

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 15-05-2014 r. w Koninie

sprawy **S. N.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

o rentę w zw. z wypadkiem

na skutek odwołania **S. N.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P.**

z dnia 31-10-2013r. znak: (...)

Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje S. N. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres lat dwóch począwszy od daty złożenia wniosku.

Sygnatura akt III U 1339/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w P. Inspektorat w K. decyzją z dnia 31 października 2013 roku, znak: (...) odmówił S. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy wskazując w uzasadnieniu, że orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 23 października 2013 roku nie stwierdzono stanu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a zatem nie została spełniona przesłanka konieczna do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył S. N. wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do renty w związku z wypadkiem wskazując, że występujące schorzenia pozostają w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 26 września 2005 roku.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji, że odwołująca nie jest niezdolna do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

S. N. urodzony w dniu (...) w okresie od dnia 19 sierpnia 1999 roku do dnia 31 sierpnia 2011 roku zatrudniony był w (...) Sp. z o.o. w K. na stanowisku murarza.

W dniu 26 września 2005 roku odwołujący pracując przy budowie hali sportowej w D. spadł z wysokości 2,5 metra wyniku którego doszło do urazu kręgosłupa piersiowego i L-Spo.

Protokół ustalenia okoliczności wypadku przy pracy nr 001/2005 r. z dnia 10 października 2005 roku/akta ZUS/.

Decyzją z dnia 23 maja 2013 roku organ rentowy przyznał S. N. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5,0 % .

W dniu 28 czerwca 2013 roku S. N. złożył w organie rentowym wniosek o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy .

Orzeczeniem z dnia 8 sierpnia 2013 roku Lekarz Orzecznik ZUS ustalił, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem. Odwołujący złożył sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika. Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23 października 2013 roku po przeprowadzeniu bezpośredniego badania odwołującego i dokonania analizy przedstawionej dokumentacji medycznej, w tym dokumentacji z przebiegu leczenia: szpitalnego, zaświadczeń o stanie zdrowia wystawionych przez lekarzy leczących, wyników badań dodatkowych TK kręgosłupa L-S z 23 maja 2005 roku ustaliła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Wobec tego zaskarżoną decyzją z dnia 31 października 2013 roku organ rentowy odmówił S. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U.2009r. Nr 167, poz. 1322 ze zm.), za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć , które nastąpiło w związku z pracą ;

- podczas lub w związku wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych,
- podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia,
- w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze pomiędzy siedzibą pracodawcy a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy.

Jednym ze świadczeń, które przewiduje przytoczona ustawa o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, w razie stwierdzenia niezdolności do pracy w związku z wypadkiem jest renta z tytułu niezdolności do pracy (art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy).

W zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy w oparciu o art. 17 ust. 1 przy ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, jej wysokości oraz wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Prawo do renty przysługuje jednak niezależnie od długości okresu ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową (ust. 2).

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w wyliczonych w tym przepisie okresach ubezpieczenia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ich ustania.

Kwestią sporną w przedmiotowej sprawie jest ustalenie, czy odwołujący S. N. jest osobą niezdolną do pracy, a niezdolność ta spowodowana jest wypadkiem przy pracy z dnia 26 września 2005 roku.

Z tej przyczyny zadaniem Sądu w przedmiotowej sprawie było wyjaśnienie, czy dolegliwości, na które skarży się odwołujący, powodują niezdolność do pracy i czy niezdolność ta wywołana jest wypadkiem przy pracy.

W tym celu Sąd przeprowadził dowód z łącznej opinii biegłych lekarzy sądowych: **ortopedy i neurologa**.

Sąd na podstawie opinii biegłych ustalił, że u odwołującego występują następujące schorzenia;

- stan po przebytych w 2005 roku kompresyjnym złamaniu trzonu kręgu Th 12 z

wtórnią dyskopatią zwyrodnieniową na poziomie Th12-L-1 z zespołem

bólowym,

- hyperlipidemia mieszana,

- zespół dementyny.

Biegli po przeprowadzeniu wywiadów i badań oraz po zapoznaniu się z dostępną dokumentacją medyczną, rozpoznając wyżej wymienione schorzenia uznali odwołującego za częściowo niezdolnego do pracy na okres lat 2 z tym, że biegły neurolog nie znalazł podstaw do uznania, że niezdolność ta jest związana z wypadkiem przy pracy.

Biegły ortopeda w uzasadnieniu opinii wskazał, że wykonane badania obrazowe uwidaczniają zmiany zwyrodnieniowe wtórne do przebitego złamania, a samo złamanie spowodowało znaczne zniekształcenie kręgosłupa. U odwołującego występuje obniżenie wysokości trzonu o ponad połowę wysokości tj. 3 stopień w 4 stopniowej skali, a stopień nasilenia zmian wtórnych jest duży. Przeprowadzone badania ujawniają dysfunkcję w stopniu powodującym częściową niezdolność do pracy na okres lat 2 począwszy od daty złożenia wniosku i niezdolność ta jest związana z wypadkiem przy pracy.

Pozwany uznał opinię sporządzoną za zasadną i przekonującą i nie wniósł zastrzeżeń.

Biegły ortopeda oraz neurolog opinię wydali po zapoznaniu się z istniejącą dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu wywiadu i przebadaniu odwołującej. Stanowiska zawarte w opinii biegłych w sposób należyty uzasadnili, podpierając się w tym względnie dokumentacją medyczną i wynikami przeprowadzonych badań. Stąd brak jest zdaniem Sądu podstaw do kwestionowania opinii. Podkreślić przy tym należy, że pozwany uznał opinię za zasadną i przekonującą.

W przedmiotowej sprawie Sąd ocenił zgromadzoną w sprawie opinię biegłych w oparciu o art. 233 k.p.c. Poddał je kontroli z punktu widzenia rzetelności sporządzenia, zasad logiczności rozumowania oraz katalogu źródeł z jakich korzystali biegli przy wydawaniu opinii.

Z uwagi na poczynione wyżej ustalenia Sąd ustalił w konsekwencji, że S. N. spełnia warunki uprawniające do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał S. N. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na okres lat dwóch, począwszy od daty złożenia wniosku.